

RAAD VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN d.d. 25 MEI 2020

=====

VOORZITTER: Dan open ik nu de raad voor maatschappelijk welzijn. De deur mag terug open. Goed en ik zou zeggen, we vliegen erin met punt 1, de notulen en het zittingsverslag van de raad voor maatschappelijk welzijn van 24 april. Waren hierover opmerkingen? Kunnen we dat goedkeuren? Zijn er raadsleden, die anders willen stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Ik zie niets. Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is, Frans, eenparig? Oké. En dan geef ik het woord aan raadslid Wymeersch. Hij heeft drie interpellaties. Informatie van en over het Zorgpunt Waasland. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter, met mijn excuses voor het feit dat ik zo snode ben geweest om die interpellaties te agenderen voor de OCMW-raad, maar so be it. De eerste, het zijn drie korte. De eerste gaat over een aantal vragen, waarop ik vooralsnog nog geen antwoord heb gekregen. En ik heb dat nog eens goed nagecheckt. Een aantal vragen, die ik ofwel schriftelijk heb gesteld als ik mij niet vergis – ik heb de gegevens niet bij – op 11 april van dit jaar uiteraard in verband met de communicatie van Zorgpunt met de hogere overheid naar de datum waarop de eerste contacten waren en ook vooral naar inhoud, waarover het ging. En ten tweede over een vraag, die ik gesteld heb tijdens de OCMW-raad of tijdens de commissie, waar wil ik nu af zijn – OCMW-raad denk ik – van vorige maand naar de taken en het wie, het wat, het hoe en het waarom van de fameuze CRA's in de verschillende woon- en zorgcentra, waar ik ook tijdens de zitting geen antwoord op heb gekregen en ook nadien niet. En daarom herhaal ik heel gewoonweg mijn vragen, in de hoop dat ik daar vandaag wel een antwoord op krijg. De eerste, volgens de uitleg, een antwoord op de schriftelijke vragen, dat ik gekregen heb, zou het eerste contact geweest zijn tussen het Zorgpunt Waasland en de hogere overheid over de coronacrisis per na 13 maart. De vraag is klopt dat? Is die datum correct en wie heeft wie gecontacteerd? Zorgpunt overheid of overheid Zorgpunt? En wat was de inhoud van deze communicatie? Eén. En ten tweede, wat betreft de CRA's heb ik de vraag gesteld "wie zijn dat, wat doen die en wat is juist hun taak". Ik heb daar geen antwoord op gekregen. Ik heb dan zelf een beetje op onderzoek uit geweest. Ik heb zelf contact opgenomen met de administratie van Zorgpunt in Beveren. En raar, maar waar, ik heb daar wat betreft de 5 zorgcentra, woon- en zorgcentra, heb ik de naam gekregen van de CRA, nl. de zorgcentra Zwijndrecht, Kruikeke en drie uit Beveren. Wat betreft de zorgcentra uit Sint-Niklaas heb ik geen antwoord gekregen.

Heb ik verdere prospectie gedaan in De Spoele bij een aantal mensen, die daar een familielid, een zeer nauw familielid hebben. Die hadden geen weet van een CRA, hebben die nog nooit ontmoet en wisten dus ook niet wat die deed. De naam van de CRA in De Gerda heb ik wel gekregen en daarbij nog vermeld dat die man ook niet alleen de coronatesting heeft gedaan een paar weken geleden, maar ook elk jaar blijkbaar de griepsputten komt zetten. Maar ik wil maar zeggen, wat betreft, ook op dat vlak is ook de communicatie daar eigenlijk niet heel goed. En dat hindert mij toch een beetje - zeker in crisissituaties gelijk deze – dat een zorginstelling zoals Zorgpunt – of dat nu Zorgpunt is of een andere – dat die eigenlijk zo moeilijk benaderbaar is of zo voor gemeenteraadsleden, voor voogdijoverheden in feite. En dat zou niet kunnen. En daarom, ik ga daar straks misschien in de repliek iets op zeggen, ik ... (?), maar dus mijn vraag is, herhaal ik dus wat betreft de communicatie in april, gesteld over de eerste communicatie met de hogere overheid en ten tweede, wat betreft de CRA's – ik heb de vraag herhaald – dus wie doet, wie zijn dat, wat doen die en wat is hun juiste taak.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan schepen Callaert.

CALLAERT: Dank u wel, voorzitter. Ja, Frans, ik heb eerst eventjes het verslag van vorige maand opgezocht, waarin – ik citeer u letterlijk hierin – “ik heb daar ook de nodige schriftelijke vragen over gesteld en antwoorden gekregen”. Maar soit, ik heb dan toch nog eens navraag gedaan bij het Zorgpunt zelf op vlak van de timing. Dus die 13 maart, die was gezegd dat, ze is de allereerste communicatie op vlak van de maatregelen en de instructies, die zijn gegeven vanuit de hogere overheid. Ik heb van de algemene directeur van het Zorgpunt een tijdslijn gekregen van wat er allemaal is gebeurd. Dus ik zal dat gewoon eventjes heel snel overlopen. Vanaf 1 maart heeft de algemene directeur beslist om op basis van concrete informatie, die hij heeft gekregen vanuit de universiteit van Amsterdam, de beschermingsmiddelen die het Zorgpunt in het bezit had achter slot en grendel te leggen en opdracht gegeven om de voorraden aan te vullen waar nodig. Op 3 maart was er een overleg met de CRA-artsen over het reageren op de coronacrisis ter voorbereiding van het overleg in AZ Nikolaas op 4 maart. Op 5 maart is er onderling afgestemd tussen Zorgpunt Waasland en Samen Ouder. En sedert die datum is er wekelijks een vergadering geweest met de CRA-artsen in de outbreakcel en waren en zijn er nu nog altijd regelmatig interne overleggen. En het Zorgpunt neemt ook deel aan de crisiscel in Sint-Niklaas en in Beveren. Vanaf begin maart wisten ze mij te zeggen, waren er intensieve contacten met het Vlaams niveau. De eerste mails zijn van zondag, 1 maart. En dat verliep via het platform van algemeen directeur van de openbare zorgbedrijven via een persoon bij VVSG, die ook bij het kabinetsoverleg vertrokken was en die ook in de taskforce zit. En dat mailcontact was ongeveer dagelijks.

En daarnaast zijn er vooral rond de testing intensieve contacten geweest met het Agentschap Zorg en Gezondheid. Dus op 13 maart is er dan de eerste officiële communicatie geweest, waar we de instructies hebben gekregen vanuit de hogere overheden en dan sinds 18 maart wordt er een dagelijks E-loket bijgehouden, waarbij dus dagelijks gerapporteerd wordt aan het Agentschap op vlak van het aantal besmettingen en het aantal risicopatiënten. Dan wat betreft de CRA's of zoals u dat vorige keer zei "die bureaumannekes en -meiskes die het verschil niet weten tussen een blauw en een roos pilleken" – ik parafraseer, ik parafraseer, ...

WYMEERSCH: Nee, nee, als ik ...

CALLAERT: Maar ik ben nog niet klaar met mijn antwoord.

VOORZITTER: U mag straks ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, door elkaar gepraat).

CALLAERT: Dus ik heb het aannemingscontract, het algemeen aannemingscontract dat wij afsluiten met ...

VOORZITTER: Schepen, euh ...

CALLAERT: ... CRA's hier voor mij. Ik zal de art. 6, 8 en 9 hierin voorlezen, want die hadden betrekking op uw vragen daarrond. Dus de CRA's heeft als coördinerend en raadgevend arts een adviserende en medisch-organisatorische opdracht conform de vigerende erkenningsnormen omvat zijn taak: één, in relatie met het medisch korps – en dat gaat van a) tot j) – het organiseren op geregelde tijdstippen van zowel individuele als collectieve overlegvergaderingen met de behandelende artsen, de coördinatie en organisatie van de continuïteit van de medische zorg, de coördinatie van de samenstelling en het bijhouden van de medische dossiers van de behandelende artsen, de coördinatie van de medische activiteiten bij ziekte-toestanden die gevaar opleveren voor de bewoners of personeel, in overleg met de behandelende artsen de coördinatie van het zorg- en infectiepreventiebeleid, het mee opstellen, gebruik en opvolgen van het geneesmiddelenformularium en antibioticabeleid, toezicht en adviesverstrekking in verband met de algemene hygiëne, vrijheidsbeperkende maatregelen, de voeding, de epidemiologie, decubitus, zorg, continentiezorg en ...(?) beleid, mee uitwerken van zorgstandaarden, de medewerking bij het opstellen van het reglement van inwendige orde voor de huisartsen met betrekking tot administratieve en samenwerkingsafspraken, cumul en wacht-diensten, maken van samenwerkingsafspraken met de geneesheren-specialisten van AZ Nikolaas dat in functioneel verband staat met woonzorgcampus X, vestiging Y.

Twee, inzake vorming en bijscholing: de organisatie van bijscholingsactiviteiten waarop alle behandelende artsen worden uitgenodigd, het meewerken aan de organisatie van de bijscholingsactiviteiten van verpleegkundig, verzorgend en paramedisch personeel, alsook aan de uitbouw van de algemene zorghygiëne in de instelling en het aandacht besteden aan de palliatieve zorg in het woonzorgcentrum, in het bijzonder aan de opleiding ter zake van het verzorgend, paramedisch verpleegkundig en verzorgend personeel. Deze taken zijn uitbreidbaar, indien de evolutie van de wetgeving op de ontwikkelingen binnen de woonzorgcampus dit vereisen. Dan art. 8: de CRA ontvangt voor de uitoefening van zijn functie van coördinerend en raadgevend arts een vergoeding. Dit is een forfait van x euro per dag en per RVT-rechthebbende aan index 109,45. Aangepast aan de huidige index is dat 0,62 euro aan index 136,09 is de basis 1996 of 119,62 basis 2004. ... (?) werd vastgesteld op basis van het ministerieel besluit van 6 november 2003. En dan art. 9: de CRA oefent de in art. 5 omschreven opdrachten en prestaties voor minstens 75 % uit in woonzorgcampus X, vestiging Y in overleg met de dagelijkse verantwoordelijke, de hoofdverpleegkundigen, collega's-CRA's en de andere relevante actoren. Nu, de opdrachten en prestaties bedragen conform het in art. 7 vermeld ministerieel besluit gemiddeld 2 uur en 20 minuten per week en per 30 RVT-rechthebbenden. Dag en uur kunnen variabel zijn en worden bij voorkeur afgesproken met de verantwoordelijke van de instelling. Bij deze, voorzitter, het antwoord op de vragen of het iets uitgebreidere antwoord op de vragen dat collega Wymeersch nog wou hebben.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ik dank dus de, ja, niet de bevoegde schepen, maar wel de voorzitter van de raad van bestuur van Zorgpunt Waasland voor zijn afgedreund antwoord. Ook dat betekent ... Dat is nog eens, mijnheer de schepen, een typevoorbeeld van een goeie verhouding tussen uw voogdijoverheid en uw administratie en uw Waas Zorgpunt, waar u dus voor staat. Blijkbaar komt u, u heeft nu de informatie gegeven. U heeft niets gegeven. U heeft hier afgerateld wat er daar op uw laptop staat. Dus één, ik zou willen, mevrouw de voorzitter, dat dit mij schriftelijk wordt overgemaakt. Twee, ik weet nog altijd niet wie die CRA-artsen zijn. Die vergoeding moet ik wel uit mijn duim zuigen, dus ik zal dat wel doen. Maar het is van uwentwege en wetende dat gij de dubbele pet op hebt aan de ene kant, voorzitter raad van bestuur van Zorgpunt Waasland en aan de andere kant schepen van deze stad, die uw Waas Zorgpunt mede financiert – ge moogt dat niet vergeten hé, ge zijt uw eigen financier ook hé – is dat zeer denigrerend tegenover de gemeenteraad en zelfs uw medeleden van het college. Zeer denigrerend.

En daarom vraag ik ook, mevrouw de schepen, euh mevrouw de voorzitter, dat zal niet meer mogelijk zijn voor het zomerreces, maar namens mijn fractie vraag ik dan toch dat wij minstens in september een hoorzitting houden met de directie én de directeur van het Waas Zorgpunt. En iets moet mij, heeft mij gefraspeerd. Het gaat over zorg in het algemeen en over de menselijke verhoudingen. En ik hoor – niet dat ik daar nog dikwijls naar kijk – maar zondag op een verloren moment zat ik nog eventjes naar de Zevende Dag te kijken en ik zag daar en ik hoorde daar vooral de nieuwe nationale voorzitter van CD&V, die eigenlijk iets zei – en dat heeft mij geraakt – dat zorg en de zorgverlening zo dicht mogelijk bij de mensen moet staan en lokaal zou moeten allemaal georganiseerd worden. Dixit Joachim Coens. De manier, waarop vandaag, mevrouw de voorzitter, worden ja, behandeld is een verkeerd woord, maar bejegend door het Zorgpunt Waasland is eigenlijk een aanmoediging om er toch eens te overdenken dat van dat fabrieksken, dat op zijn eigen is, we misschien eens terug moeten evalueren om binnen afzienbare tijd inderdaad te doen wat Joachim Coens zegt en wat wij allang gezegd hebben, want wij zijn nooit, nooit voorstander geweest van het uitkantelen van heel ons zorgbedrijf, dat wij terug moeten zorgen dat dat ontmanteld wordt en terug onder stedelijke bevoegdheid valt.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik u terug het woord voor uw tweede interpellatie, door het OCMW rechtstreeks aan de verhuurder betaalde huishuur, wat zijn de voorwaarden en werkt dit geen huisjesmelkerij in de hand. U hebt het woord.

WYMEERSCH: Mevrouw de schepen, er werd mij en ons vermeld, verteld – en ik heb dat trouwens al een beetje aangeraakt tijdens uw commissievergadering, dat u al wat kon voorbereiden – dat er een systeem bestaat binnen het OCMW, waarbij bepaalde cliënten van het OCMW, dat die hun huishuur betaald zien door het OCMW rechtstreeks aan de verhuurder. Daar waar het normaal gezien zo is als cliënten komen via de sociale dienst, dat die wel als hun dossier wordt goedgekeurd een huursubsidie krijgen, die ze dan later eventueel terugbetalen of niet-terugbetalen – daar kom ik straks op terug – enz... Maar nu is er een systeem blijkbaar voor bepaalde categorieën en ik heb mij laten vertellen vooral mensen die leven van een leefloon, die worden ondergebracht bij mensen die kamers verhuren of kleine appartementjes verhuren, waarvan het OCMW dus onmiddellijk de huishuur betaalt. Dat is voor het OCMW blijkbaar goed. Is dat geen probleem. En voor de verhuurder is dat een zekerheid dat ze hun huishuur ontvangen. Terwijl bij een gewone cliënt moeten ze altijd afwachten, wordt de huishuur betaald, wordt ze ook tijdig betaald, wordt ze volledig betaald en moeten ze dikwijls gaan aankloppen bij het OCMW, enz..., enz... Nu is mijn vraag, is dat een normaal systeem en hoe werd dat op poten gezet en hoeveel zijn er zo?

En wat mij dus opvalt, is dat dit eigenlijk de huisjesmelkerij in de hand werkt. Ik ga hier geen namen of geen situaties noemen, dat is ook mijn job niet en het is ook het plenum daar niet voor, maar ik ken situaties ... (overschakelen naar bandopname 2) ... waar dus systematisch mensen 6 maand worden ondergebracht in zulke huizen of in zulke hokken. De 6 maanden huishuur zijn betaald, verdwijnen of moeten verdwijnen, er worden er andere in de plaats gesteld, weer 6 maand. Dus de verhuurder loopt geen enkel financieel risico, is zeker van zijn geld, gestort door het OCMW. En hij heeft altijd ander cliënteel. Mevrouw de schepen, leg mij eens uit hoe dat juist in mekaar zit, wordt dat gecontroleerd, wie zijn die mensen die huren, is daar controle op en is er controle op de verhuurders?

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Mevrouw Heyrman?

HEYRMAN: Ja, op zich is leefloon of equivalent leefloon is een recht. Dus de cliënt bepaalt zelf wat hij ermee doet. En hij kan dus bepalen, dat wij rechtstreeks de huur in kunnen houden op hun uitkering en dus rechtstreeks betalen aan de verhuurder. De laatste jaren, dat is vaak als wij inschatten dat mensen ja, vaak in de problemen komen en hun huishuur niet betalen en dan nog grotere problemen hebben, motiveren wij er hen soms toe. De laatste jaren doen wij wel minder rechtstreekse inhoudingen, omdat we proberen in te zetten op die begeleiding en zoveel mogelijk proberen dat de cliënten hun eigen betalingen doen. Dus wij stimuleren dat. Wij proberen dat aan te leren. Maar het gebeurt wel nog dat wij dat doen. Hoeveel keer, dat heb ik nu eigenlijk niet gevraagd. Dus ik weet dat dat er minder zijn. Ik zal eens vragen of wij daar een, allé, een bepaald getal van hebben. Volgens ons, ja, werkt dat systeem niet meer, allé, de huisjesmelkerij niet in de hand. Omdat we ook altijd wel op huisbezoek gaan bij die mensen. En de begeleiding is er wel op gericht als we zien, dat er een te grote discrepantie is tussen prijs/kwaliteit, dat we verdere stappen zetten met de cliënt. Soms is het wel zo, allé, de eerlijkheid gebiedt, ja, er zijn ook niet altijd heel veel huurhuizen te krijgen. Dus of dat altijd de beste panden zijn, maar wij proberen wel een zekere kwaliteit te eisen. Als wij, ja, dat er toch aan de minimale eisen is voldaan. En ik weet ook, dat er grote verhuurders zijn. Maar soms als ge, als er snel een oplossing moet zijn, zullen dat niet altijd de superpanden zijn, dat snap ik wel. Maar de minimale kwaliteitseisen moeten normaal gezien wel voldaan zijn en dat wordt ook wel mee opgevolgd door de maatschappelijke assistent, die sowieso aan huis komt.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw de schepen. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mevrouw de schepen, ik zal u straks onder vier ogen eens een voorbeeld van pand of panden noemen, die onderverdeeld zijn in x-aantal plus 1-hokken, waarin dus x-aantal plus 1-leefloners worden ondergebracht en systematisch worden ik zeg uitgebuit, punt. Goed, we zullen dat straks dan wel regelen.

Maar het kan, ik en die mensen, die verhuurders gaan daar dus prat op hé. Dus dat zij, wij hebben – ik kom daar straks op terug – er zijn dus mensen die hun huis ter beschikking stellen van OCMW of aan het sociaal verhuurkantoor, enz..., enz... en die dikwijls dus, allé, dikwijls, die er regelmatig geconfronteerd worden met slechte betalers. We zullen het zo zeggen. Mensen te goeder trouw. Dit zijn mensen, die er enkel op uit zijn op kap van te profiteren van het geld van het OCMW. En daar zou paal en perk moeten worden aan gesteld. Ik zal u straks de namen of een naam doorspelen. Maar het is een systeem, dat niet meer uit deze tijd is en dat zou moeten worden afgebouwd. Dat is wel onze mening.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. En dan tot slot ...

WYMEERSCH: Ten slotte – en dan kom ik terug op de financiële steun die aan spijtig genoeg altijd maar meer cliënteel van het OCMW moet worden uitbetaald – maar soms gebeurt het, mevrouw de schepen, dat één en ander moet worden terugbetaald, omdat het dossier niet is wat het bleek, allé, niet meer bleek te zijn wat het eigenlijk, gelijk het werd voorgesteld. Of dat een aantal voorwaarden niet werden gehouden, enz..., enz... Dus dat de steun ten onrechte werd verstrekt omwille van onvolledige verklaringen of valsheid in geschrifte. Valsheid in geschrifte is een zwaar en verkeerd en een te zwaar woord, maar toch. En dat dus het OCMW moet terugvorderen. Goed. Normaal kan men soms terugvorderen bij hogere instanties, maar als dat niet lukt, moet men dus terugvorderen bij de klant zelf. En dan stelt zich de vraag in hoeverre dat die terugvordering resultaat heeft ja dan neen. Wordt die terugvordering betaald, wordt die gedeeltelijk betaald, wordt die niet betaald, enz...? Dus daar is mijn vraag en zijn mijn vragen hoe wordt dat opgevolgd, wordt dat opgevolgd, gaat dat over zware bedragen, wie volgt dat op, enz...? En als u mij al een bedrag zou kunnen zeggen laat ons zeggen van het eerste kwartaal van dit jaar, dan zou ik al zeer tevreden zijn.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Mevrouw de schepen?

HEYRMAN: Ja, het is niet alleen als iemand zagezegd gefraudeerd zou hebben, dat ...

WYMEERSCH: Nee, nee.

HEYRMAN: Bv. als we iemand heel veel huishuur voorschieten, kan het zijn dat er wordt beslist door het bijzonder comité terug vorderbaar, maar daar staat dan meestal tegenover bv. als die persoon dan wel 12 maand zijn huur correct betaalt, kan het ook zijn dat we het dan toch niet terugvorderen. Dus er zijn ... Oei, ik hoor mijn eigen dubbel. De verschuldigde bedragen, die worden eigenlijk opgevolgd door de financiële dienst en als men niet betaalt, dan ontvangen wij een lijst van de financiële dienst en gaan wij na wie een lopende begeleiding heeft. En proberen wij die persoon te contacteren en na te kijken van ja, wat is er aan de hand. En we bemiddelen dan ook bij de financiële dienst.

In de mate van het mogelijke proberen we inderdaad rechtstreeks inhoudingen te regelen op leefloon of sociale uitkeringen. Het bepalen van die terugvorderingsmodaliteiten, aan hoeveel per maand bv., dat is op zich de bevoegdheid van de financieel directeur, maar die vraagt meestal wel een voorstel aan de dienst en vaak wordt dat gevolgd. U wou een gedetailleerd overzicht van de terugvorderingen en ja, het diensthoofd heeft dat opgevraagd bij de financiële dienst, maar die zei dat ze niet zeker was of we die info konden bezorgen, omdat de voorbije periode, die hebben ze niet kunnen boeken, omdat er een nieuw boekhoudprogramma is. Ik ga dat nog eens verder navragen, want ik snapte dat niet zo goed, maar blijkbaar is er overgeschakeld op een nieuw boekhoudprogramma en was dat er niet zo makkelijk uit te halen. Wat ook wel zo is, is dat soms – en vaak komen cliënten daar ook zelf voor – hadden wij iets terug vorderbaar gesteld en is er toch een reden waarom dat de cliënt zegt van ja, ik kan dat niet terugbetalen of ik heb daar problemen mee en dan kunnen zij ook de vraag stellen aan het bijzonder comité om af te zien van die vordering. En dan beslissen we samen als bijzonder comité hoe we ermee omgaan. Soms verminderen we dan het bedrag of stellen we het inderdaad vrij. Dus ik heb nu nog geen gedetailleerd overzicht van de terugvorderingen.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dus als ik het goed begrijp, mevrouw de schepen, wordt het eigenlijk opgevolgd door de financiële dienst op zich.

HEYRMAN: Ja.

WYMEERSCH: Dus niet door mensen op het terrein, die contact hebben of die goeie contacten hebben of betere contacten hebben met het cliënteel?

HEYRMAN: Ja, vanaf dat die aangeven van oei, men betaalt niet, dan wordt de maatschappelijk assistent terug ingeschakeld om te vragen van ja, hoe komt het, wat is er aan de hand. Dus in die zin wel, maar zij of er rekeningen binnenkomen of want, hé, waar dat men aan moet terugbetalen is gewoon ja, aan de financiële dienst, maar die verwittigen wel op tijd van er is een probleem.

WYMEERSCH: Maar dan zit ge natuurlijk weer in het probleem van de maatschappelijk assistenten, want u weet evengoed of beter dan ik, dat daar nogal een zwaar verloop is en dat sommige cliënten meer dan één maatschappelijk assistent hebben op jaarbasis, omdat dat nogal eens ... Vroeger kon daar, werd daar een bepaalde vorm van ja, een vriendschapsrelatie niet, opgebouwd. Maar toch, men kende de situatie beter. Maar nu, met een gemiddeld verloop, dat men om de 2 à 3 maand een nieuwe maatschappelijk assistent krijgt, maakt die situatie dan ook niet gemakkelijker.

HEYRMAN: Dat kan. Allé, het is niet zo'n simpele situatie inderdaad voor sommige cliënten. De ene heeft inderdaad wat meer verloop gekend. En het is al gebeurd, dat wij bv. iets niet meer terugvorderen, omdat we ook het gevoel hebben van ja, wij zijn een beetje in gebreke gebleven bij de opvolging, we gaan dit niet terugvorderen. Dus dat kan. Die beslissingen hebben we al genomen.

WYMEERSCH: Oké.

VOORZITTER: Dan rest er mij alleen nog ... Ah, excuseer.

WYMEERSCH: Dan wil ik nog afsluiten met één opmerking, mevrouw de voorzitter, in het algemeen. Als ik in de toekomst – wat waarschijnlijk nog wel eens zou kunnen gebeuren – nog eens een interpellatie heb in verband met Zorgpunt, zou ik het appreciëren moest de bevrage partij niet zelf antwoorden, maar een lid van het college, dat niet de dubbele pet draagt.

VOORZITTER: Oké.

WYMEERSCH: Dat hoeft daarom de schepen voor welzijn niet te zijn, dat mag de burgemeester zijn, maar ik vind dit een situatie, die niet kan. Dit is een oratio pro domo. Ik denk dat een voogdijoverheid ... Ik bevrage de voogdij, ik bevrage niet het Zorgpunt.

BURGEMEESTER: Mijnheer Wymeersch, de stad Sint-Niklaas, deze gemeenteraad is niet de voogdijinstantie van het Zorgpunt Waasland. Wij zijn de grootste partner van het Zorgpunt Waasland, dat is één. Dus dat is geen voogdij, dat is één. Twee, u richt een vraag aan het college en het college beslist zelf wie namens het college antwoordt. En schepen Callaert heeft namens het college geantwoord. Wij weten dat hij ook voorzitter is van het Zorgpunt Waasland, maar hij heeft geantwoord namens het college. Ik weet dat dat voor u iets is, waar u heel gevoelig voor ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, door elkaar gepraat).

BURGEMEESTER: De vorige bestuursperiode, toen mevrouw Geerts schepen was en voorzitter van de MIWA hebt u dat ook 6 jaar lang volgehouden om dat in vraag te stellen. Welnu, wij gaan daar niet in mee. Mijnheer Callaert is schepen van deze stad en antwoordt, heeft vanavond geantwoord namens het college.

WYMEERSCH: Als ik mag repliceren, mevrouw de voorzitter. Ten eerste, als u dat een antwoord vond, oké, het zij zo. Maar het is een ongezonde situatie, dat iemand hier antwoordt duidelijk uit de tonaliteit en de inhoud, die ik deelsgewijs heb kunnen volgen, heeft hij hier geantwoord als voorzitter van de raad van bestuur van Zorgpunt en niet als lid van het college van de stad Sint-Niklaas. En dat stoort mij enorm.

VOORZITTER: Goed. Bij d... Ja, natuurlijk, dus ik wil alleen maar zeggen, iedereen weet ook dat het een tijdelijke situatie is. En mocht er zich een situatie voordoen, waarbij dat dat niet meer tijdelijk is, dat daar misschien andere dingen mee zouden gebeuren. Maar ik denk, allé ja, het gezond verstand heeft toch ook en de redelijkheid heeft ook haar recht, denk ik. Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Allé, het gezond verstand en de redelijkheid, het is misschien efficiënter en zo, maar allé, Frans Wymeersch heeft ten gronde wel gelijk hé. Als er vragen gesteld worden aan het college, allé, binnen het college zou iedere schepen ook hun bevoegdheid ... Of nee, de organisatie waarin dat het stadsbestuur vertegenwoordigd worden, zouden telkens ook een bevoegde schepen moeten hebben. En dat is niet noodzakelijk de functionele, allé, de schepen die daar in de raad van bestuur zit, laat staan het raadslid dat daar voorzitter is, laat staan soms zelfs iemand van buiten de raad – dat was klassiek in de sociale huisvestingsmaatschappij – die voorzitter is en die ge zelfs niet kunt interpellieren in de raad. Maar de logica zou moeten zijn, als ge interpelleert over een intercommunale of Zorgpunt of gelijk wat, dat ge dat doet tot de schepen tot wiens bevoegdheidspakket dat behoort. Allé, dat is de logica.

WYMEERSCH: Maar als ik, als ik nog één ding ... Ik ga de discussie niet heropenen hé. Maar de burgemeester weet heel goed – en iedereen hier nog – dat ik vorige maand heb geïnterpelleerd – en we hebben daar eventjes nog kort over uitgeweid onder mekaar – over een begrotingsverhoging van het OCMW. En ik heb daar een bedrag opgekleefd, dat niet te nemen of te laten was, 250.000 euro om een geste te doen aan het zorgpersoneel van Zorgpunt. Ik heb erbij gezegd, dat bedrag daar is over te discuten. De manier waarop, is dat een premie, is dat een vakantiedag, daar hebben we het allemaal vrijblijvend over gehad. U heeft, meen ik, u heeft niets beloofd, burgemeester, maar u heeft gezegd van oké, als de crisis afgelopen is, gaan we dat eens bekijken en kunnen we zien, want we moeten dat ook bekijken met de andere deelgenoten. Lijkt mij logisch. Wij moeten daar niet voor betalen en het zou misschien beter zijn, als wij wel iets doen voor ons personeel, dat andere deelgenoten iets gelijkaardigs doen. Daar hebben we open en vrij over gesproken. Wat lees ik in de pers? Dat nu – en ik weet niet in welke hoedanigheid hij dat schrijft of laat schrijven of dat het geschreven is – de voorzitter van de raad van bestuur van Zorgpunt zegt van “ah nee, dat gaan we niet doen, want voor Sint-Niklaas alleen doen we dat niet en Sint-Niklaas alleen gaat dat niet betalen en die andere gemeenten, die doen dat niet”. Dat is in tegenspraak met de goeie, vrijblijvende discussie die we hier vorige maand gehad hebben. En waar haalt hij dat? Is dat een collegebeslissing, dat eigenlijk al afgeblokt wordt van ja, we gaan daar niet meer over verder klappen, dat is van de baan? Die manier van doen staat mij niet aan, burgemeester.

En nu mag u zeggen van oké, ja, het is allemaal zo wreed en zo erg niet, het gaat verder dan dat hé. Ik probeer op een deftige manier te discuten over punten, die op dit ogenblik en eigenlijk altijd belangrijk zijn wat betreft de zorg en van mensen die het nodig hebben. Maar als ge dan geconfronteerd wordt met een antwoord, afgerateld uit de hoogte, waar ge dan nog niets mee weet, want ik weet nog niets over heel die CRA's hé en mij dan nog woorden in de mond leggen, die ik niet heb uitgesproken, sorry, burgemeester, mevrouw de schepen, collega's, dat is een brug te ver. En dat kan ik niet blijven tolereren.

VOORZITTER: Goed. Dan ...

WYMEERSCH: En ik hoop dat dat in de notulen staat.

VOORZITTER: Dan zijn we, inderdaad, dan zijn we gekomen aan het einde van de OCMW-raad. Ik wil jullie allemaal bedanken voor jullie aanwezigheid, ook iedereen thuis voor de volgehouden aanwezigheid en ook het publiek dat nog luistert. Een goeienavond en bij deze ...

BURGEMEESTER: Zeg maar al goeienacht hé.

VOORZITTER: Een goedenacht, goedemorgen. Dus hierbij sluit ik de raad voor maatschappelijk welzijn.

---ooOoo---